

ЕЛЕМЕНТИ ІМІДЖЕВОГО ПРОЕКТУ В МОДЕЛІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Гомля Л. М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри ботаніки, екології та методики навчання біології

Школяр С. П., кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Моделювання та саме поняття освітнього здоров'язбережувального середовища розглядається вченими через призму різних проблем [1]. За Н. Риловою здоров'язбережувальне середовище освітніх установ визначається як сукупність управлінських, організаційних, навчальних і оздоровчих умов, спрямованих на формування, зміцнення і збереження соціального, фізичного, психічного здоров'я учасників освітнього процесу шляхом використання психолого-педагогічних і медико-фізіологічних засобів. В. Попова (2021) комплексно розглядає сприятливе здоров'язбережувальне освітнє середовище в умовах Нової української школи. Вона також дає своє трактування поняття «здоров'язбережувальне освітнє середовище», вказуючи його складники. Автори (Т. Лутаєва, І. Сабатовська-Фролкіна, В. Фесенко, 2022) в своїх дослідженнях окремо виділяють педагогічні умови створення здоров'язбережувального освітнього середовища. І. Харченко, І. Шищенко (2021) висвітлюють інформаційно-освітнє середовище закладу вищої освіти як підґрунтя для формування інформаційно-цифрової культури майбутніх фахівців, що важливо у вік розвинутих інформаційних технологій.

В рамках проектного підходу вчені проводять декомпозицію, виокремлюючи основні складники (елементи) системи із зв'язками між ними [2]. Розглянемо авторську (Т.А. Вакалюк, О.М. Спирін, Т.М. Нікітчук, К. С. Збунь, 2023.) концептуальну модель здоров'язбережувального інформаційно-цифрового середовища закладу вищої освіти в період карантинних обмежень, в якій автори виділили п'ять взаємопов'язаних складників: цільовий,

технологічний, інформаційно-цифровий, педагогічний і результуючий (див. табл. 1). Дану модель освітнього здоров'язбережувального середовища з певними змінами на нашу думку можливо використовувати за будь-яких форс-мажорних обставин.

Таблиця 1

Концептуальна модель здоров'язбережувального інформаційно-цифрового середовища закладу вищої освіти в період карантинних обмежень (форс-мажорних обставин)

№	Складник	Пояснення
1	2	3
	цільовий	Мета – проєктування здоров'язбережувального інформаційно-цифрового середовища закладу вищої освіти в період карантинних обмежень. Завдання: спроектувати здоров'язбережувальне інформаційно-цифрове середовище закладу вищої освіти в період карантинних обмежень у вигляді моделі, що буде містити взаємопов'язані складники.
	технологічний	передбачає наявність двох реєструючих пристроїв, що знаходяться в аудиторії закладу вищої освіти. Кожен такий пристрій має своє призначення.
	інформаційно-цифровий	складається з двох блоків: бази даних та інформаційної сторінки, яка відображає всі необхідні дані.
	педагогічний	передбачає педагогічно виважене та доцільне використання та тлумачення результатів науково-педагогічним працівником і складається з таких етапів: 1. Реєстрація: занесення даних на початку занять. 2. Обробка даних: визначення місця, часу відхилення від норм певних показників і особи, у якої це відбувається. 3. Визначення можливих патологічних станів (стан передхвороби, стан хвороби, порушення діяльності серцево-судинної системи). 4. Визначення студентів та / або аудиторій, які можуть нести потенційні загрози. Це є безпосередньо продовженням наступного етапу. Адже залежно від критичних значень показників можна виявити на ранніх стадіях потенційну особу, що є носієм хвороби.

		5. Визначення плану дій разом з керівництвом факультету / університету щодо подальшого забезпечення безпечного освітнього процесу.
	результуючий	спроєктоване інформаційно-цифрове здоров'язбережувальне середовище закладу вищої освіти в період карантинних обмежень (форс-мажорних обставин)

Накопичений досвід підготовки фахівців [3-5] з урахування концепції освітнього здоров'язбережувального середовища показує, що важливим складником (елементом) такого середовища є позитивний імідж закладу вищої освіти, його формування та проектування [6]. Аналізуючи елементи іміджевого проекту в моделі здоров'язбережувального середовища закладу вищої освіти, а саме внутрішню складову іміджу Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, нами було проведено соціологічне опитування серед учасників освітнього процесу на тему «Створення позитивного іміджу закладу вищої освіти». Отримані результати наведено у таблиці 2.

Таблиця 2

Створення позитивного іміджу закладу вищої освіти

№	Запитання	Відповідь викладачів, %	Відповідь студентів, %
1	Що, на вашу думку, впливає на імідж закладу вищої освіти? - Рівень підготовки студентів; - Педагогічний досвід викладачів.	77 23	58 42
2	Що є необхідною умовою формування позитивного іміджу навчального закладу з точки зору викладачів і студентів? - Дбайливе ставлення до роботи та навчального процесу;	80	78

	- Мотивування до роботи та навчання.	20	22
3	Які можливості для самореалізації студентів має надавати ідеальний навчальний заклад?		
	- Матеріальна база;	23	18
	- Наявність гуртків і секцій;	38	42
	- Культурно-масові заходи;	11	14
	- Проведення наукових конференцій, круглих столів, турнірів і т. ін.;	16	23
	- Інше.	12	3

Згідно опитування, основними чинниками, що формують позитивний імідж Полтавського національного університету імені В. Г. Короленка є: високий рівень підготовки студентів, що свідчить про якість знань – 77% (як вважають викладачі) та 58% (на думку студентів); дбайливе ставлення викладачів і учнів до роботи та навчального процесу – 80% (на думку викладачів) і 78% (на думку студентів); наявність різноманітних гуртків і секцій, які сприяють всебічному розвитку особистості та надають можливість самореалізації студентів – вважають 38% викладачів і 42% студентів.

Для аналізу ефективності використання інфомедійних ресурсів у практиці університету нами була розроблена анкета.

У результаті опитування, були отримані такі відповіді:

1. Освітній рівень: бакалаврат – 62%; магістратура – 35%; докторантура – 3%.
2. Якість доступу до медіаресурсів: відмінна – 35%; добра – 55%; середня – 8%; погана – 2%; незадовільна – 0%.
3. Частота використання медіа ресурсів: дуже часто – 25%; часто – 48%; помірно – 20%; рідко – 6%; практично не використовую – 1%.

4. Вибір медіаресурсів: легко знаходжу необхідні ресурси – 60%; час від часу потребує додаткового пошуку – 35%; складно знаходжу відповідні ресурси – 5%.
5. Ваша думка про зручність інтерфейсу медіаресурсів: дуже зручний – 32%; зручний – 50%; помірний – 10%; мало зручний – 5%; незручний – 3%.
6. Вплив медіаресурсів на розвиток дослідницької діяльності: дуже позитивний – 20%; позитивний – 45%; нейтральний – 35%; негативний – 0%; дуже негативний – 0%.
7. Вплив медіаресурсів на залучення до міжнародних ініціатив та співпраці: дуже сприяє – 17%; сприяє – 43%; нейтральний – 38%; обмежено сприяє – 2%; взагалі не сприяє – 0%.
8. Якість навчальних матеріалів на медіа ресурсах: висока – 60%; задовільна – 30%; середня – 10%; незадовільна – 0%; відсутня – 0%.
9. прийняття медіаресурсів студентами та викладачами: дуже позитивне – 18%; позитивне – 45%; нейтральне – 35%; негативне – 2%; дуже негативне – 0%.

Аналізуючи отримані результати щодо частоти використання медіаресурсів, ми можемо зробити наступні висновки: відсоток учасників, які використовують медіаресурси часто або дуже часто, складає практично $\frac{3}{4}$ від усіх відповідачів. Це свідчить про велику популярність та активне використання медіаресурсів серед учасників університетської спільноти. Це може бути зумовлено зручністю доступу до ресурсів, їхньою якістю та корисністю для навчання та дослідницької роботи. Відсоток учасників, які використовують медіаресурси помірно, демонструє наявність групи осіб, які використовують ці ресурси не так часто, але все ж знаходять в них користь. Це може вказувати на різноманітність підходів до навчання та рівень обізнаності стосовно можливостей медіаресурсів. Рідко (6%) та практично не використовують (1%): ці групи складають меншість відповідачів. Рідкісне використання медіаресурсів може бути пов'язане з обмеженим доступом до технічних засобів, недостатньою обізнаністю стосовно наявних ресурсів, або

відсутністю переконання у користі від їхнього використання. Загалом, результати підтверджують доцільність використання медіаресурсів у практиці університету, але також підкреслюють важливість забезпечення доступності та якості цих ресурсів для всіх категорій користувачів.

Проаналізуємо отримані результати щодо якості навчальних матеріалів на медіа ресурсах. Більшість учасників анкетування (60%) оцінили якість навчальних матеріалів на медіа ресурсах як високу. Це є дуже позитивним результатом і свідчить про те, що більшість користувачів задоволені якістю наданих матеріалів, тому і частота використання ресурсів висока. Висока якість матеріалів може сприяти кращому засвоєнню матеріалу, покращити результати навчання та зробити процес навчання більш ефективним. Менша група відповідачів (30%) оцінили якість навчальних матеріалів як задовільну. Це може свідчити про те, що вони сприймають матеріали як прийнятні, але можуть бачити деякі можливості для покращення. Важливо враховувати їхні коментарі та пропозиції для подальшого вдосконалення матеріалів. Невелика група відповідачів (10%) оцінили якість навчальних матеріалів як середню. Це може бути підставою для розгляду можливих покращень в якості матеріалів, їхньої доступності або інших аспектів. За даними анкети, ніхто з відповідачів не оцінив якість навчальних матеріалів як незадовільну або їх відсутність. Загалом, більшість відповідачів вважають, що якість навчальних матеріалів на медіаресурсах в університеті є високою. Проте варто звернути увагу на коментарі та пропозиції тих, хто оцінив якість як задовільну чи середню, і розглянути можливість покращення якості, доступності та вибору матеріалів для всіх категорій користувачів.

Аналізуючи результати щодо впливу медіаресурсів на розвиток дослідницької діяльності, ми спостерігаємо, що 1/5 частина відповідачів, що складає 20% опитуваних вважають, що медіаресурси мають дуже позитивний вплив на розвиток їхньої дослідницької діяльності. Це свідчить про те, що ці ресурси відіграють важливу роль у зборі даних, аналізі, обміні інформацією та взаємодії студентів між собою. Велика більшість відповідачів (45%) вважає, що

медіаресурси мають позитивний вплив на розвиток їхньої дослідницької діяльності. Це доводить те, що більшість відчувають, що медіаресурси допомагають спростити та поліпшити їхню роботу. Третина відповідачів (35%) відзначили нейтральний вплив медіаресурсів на розвиток дослідницької діяльності. Це може вказувати на те, що для цієї групи ресурси можуть бути корисними, але їхній вплив не є настільки помітним, як для інших. За результатами анкетування, ніхто з відповідачів не відзначив негативного чи дуже негативного впливу медіаресурсів на розвиток дослідницької діяльності. Це свідчить про те, що медіаресурси, в цілому, сприяють розвитку дослідницької роботи.

Отже, аналізуючи елементи іміджевого проекту в моделі здоров'язбережувального середовища закладу вищої освіти, можливо зробити висновки, що його імідж є важливим складником успіху та привабливості для студентів, випускників, викладачів та громадськості загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гриньова М. В., Школяр С. П. Деякі важелі мотивації інноваційної діяльності як елементи моделі розвитку закладу освіти. Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка : збірник тез доповідей IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22–23 лютого 2024 року). Полтава : ФКУЕП ПДАУ, 2024. С. 33–38. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23131>

2. Школяр С.П. Про можливості використання потенціалу закладу освіти в програмах різного рівня / Слово і справа Антона Макаренка: український та європейський контексти, присвяченій 135-річчю з дня народження А. С. Макаренка: XXII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 16–17 березня 2023 р.). «Управлінська майстерність керівника навчального закладу», «Управління проектами у сфері науки, освіти, інновацій та інформатизації», «Управління інноваційною діяльністю в освіті та у виробництві»: Всеукр. наук.-практ. семінарів (м. Полтава, 16–17 березня 2023 р.) / за ред. М. В. Гриньової. Полтава: ПНПУ імені В.Г.Короленка, 2023. – С.306-310

3. Гомля Л. М., Дяченко-Богун М. М., Шкура Т. В., Рокотянська В. О., Орловський О. В. Сучасний стан та шляхи підвищення якості підготовки фахівців спеціальності «Екологія» в Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка. Витоки педагогічної майстерності: журнал / Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2023. Випуск 31. С. 35-39. URI (Уніфікований ідентифікатор ресурсу) <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/21519>

4. Гомля Л. М. Шляхи та принципи наукового використання сучасного вчення про екосистеми біосфери в світлі ідей академіка В.І. Вернадського / Л. М. Гомля // Біорізноманіття України в світлі ноосферної концепції академіка В.І. Вернадського. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції / За загальною редакцією проф. М.В. Гриньової. – Полтава: Астроя, 2014. – С. 14-16. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/12316>

5. Гомля Л.М., Гуляєв М.С. Освітнє середовище ЗВО та природне середовище регіону: спільні проєкти і програми/ Теоретичні та практичні аспекти формування освітнього простору: світовий і вітчизняний вимір: Програма III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 27 жовтня 2023 р.): Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2023. – С.10 URI: <http://surl.li/oxumj>

6. Гомля Л.М. Ефективне використання інфомедійних ресурсів задля формування позитивного іміджу закладу вищої освіти // Соціальні комунікації у становленні та розвитку української державности та громадянського суспільства. Стратегії, наративи, технології та смисли: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. Запоріжжя: ЗНУ, факультет журналістики, 2022. С. 134-138.